

Śaranagati

BR. 87

SRAVANA, 24.11.17.

ČOVJEK KOJI JE IZGUBIO KLJUČ

U životu se susrećemo s velikim izazovom. *Kali-yuga* nam nameće jako puno zahtijeva: teško stječemo potreban novac; odnosi s prijateljima, partnerima i unutar obitelji često su jako problematični – zapravo je sve pomalo teško u ovom dobu. Rješenja životnih problema uvijek tražimo u područjima koja su nam poznata. Baš poput čovjeka koji je izgubio ključ:

Nekoć se jedan čovjek nakon dugog tjedna teškog rada kasno vratio kući. Umoran i pijan, ispustio je ključ kada je htio otvoriti vrata svoje kuće. Vani je bilo mračno i jedini je izvor svjetlosti bila ulična svjetiljka udaljena 20 metara od njegovih ulaznih vrata. Čovjek nije mogao pronaći ključ u mraku, te ga je nastavio tražiti u blizini svjetiljke misleći da će na tom mjestu bolje vidjeti. Nakon nekog je vremena stranac prolazio i vidio čovjeka koji na koljenima očajnički traži svoj ključ. „Mogu li vam pomoći? Tražite li nešto?“ „Da, ne mogu ući u kuću jer sam izgubio ključ.“ „Mogu li vam pomoći u traženju?“ „Da, molim vas!“ Nakon što su dugo vremena bezuspješno tražili ključ, stranac je čovjeku rekao: „Ovako ne možemo pronaći ključ. Možete li se možda sjetiti na kojem ste mjestu zadnji put držali ključ u rukama?“ „Da! Točno ispred mojih vrata.“ „Što?“ Stranac je bio šokiran: „Zašto ga onda tražimo ovdje na travnjaku, a ne ondje gdje ste ga izgubili?“ Čovjek je odgovorio: „Zato što ovdje vidimo puno bolje. Pred vratima je previše mračno.“ Odmahnuvši glavom, stranac je prišao ulaznim vratima. Nakon nekoliko je sekundi pronašao ključ i predao ga čovjeku, koji je bio vrlo sretan.

Nismo li i mi ponekad poput tog čovjeka? Da bismo iznašli rješenje za svoje probleme odlazimo onamo gdje možemo vidjeti,

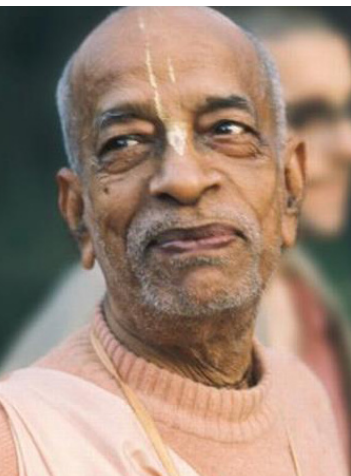
u čemu smo vični. Ne odlazimo u novu zemlju, gdje nismo gospodari, gdje se moramo predati. Umjesto toga pokušavamo manipulirati materijalnom energijom. To znamo vrlo dobro. To smo činili tijekom mnogih života, prije nego što smo došli do svjesnosti Kṛṣṇe. Stručno manipuliramo materijalnom energijom – ali uvijek podbacimo u načinu na koji je želimo kontrolirati. Zašto sada ne bismo pogledali u drugom smjeru? Da postanemo svjesni Kṛṣṇe tako što ćemo osnažiti prakticiranje svjesnosti Kṛṣṇe i podijeliti svjesnost Kṛṣṇe drugima? Na ova dva načina možete riješiti sve svoje probleme. Izadite iz vlastite zone udobnosti gdje samo mislite: 'Moram jesti', 'Moram spavati' ili 'Trebam pažnju od drugih.' Umjesto toga, drugima poklonite pozornost. Drugima dajte *prasadam*. Dijelite vrijeme s drugima. Vidjet ćete, odjednom u vašem životu više neće biti problema. To je čarobno. Postoji nešto što se povećava kada to dajete drugima. Dajete li hranu, vaša se zaliha smanjuje. Isto je s novcem i s ostalim stvarima. Ali ako dijelite svjesnost Kṛṣṇe, ona se povećava.

Želim vam da pronađete ključ za bolji, ispunjeniji život. I sve što trebate znati je sljedeće: 1) prestanite pokušavati manipulirati materijalnom energijom – to vam neće pomoći u tome da ostvarite svoju želju. Počnite tražiti rješenja u svjesnosti Kṛṣṇe i 2) podijelite svjesnost Kṛṣṇe s drugima. Pokušajte. To uistinu djeluje.

☪ Iz predavanja Śacīnandane Swamija na Bhakti Retreatu u Švicarskoj, 28. srpnja 2017. godine

ŚRĪLA PRABHUPĀDA: “SLUŠANJE JE NAŠ GLAVNI POSAO”

[Tijekom predavanja Śrīla Prabhupāda prekida svoje izlaganje o stihu iz *Śrīmad-Bhāgavatama* nakon što je primijetio da neki njegovi učenici napuštaju predavanje radi drugih službi:]

Zašto odlaze? Zauzeti su nekim drugim poslom? Ha? *Ugra-karma*. Bez slušanja, što će učiniti? Gluposti? *Śravaṇam kīrtanam*, to je naš glavni posao. Ako ne slušate, što ćete činiti? Jednostavno ćete zadovoljavati osjetila. To je sve. Dakle, veliki je problem to što nas ne

zanima slušanje. Naša *bhakti* započinje sa *śravaṇam kīrtanam viṣṇoḥ*. Moramo slušati i moramo govoriti. Ako ne želimo slušati i govoriti, sve će biti samo formalnost. To je sve. I postupno će nestati. Ako nema *śravaṇam kīrtanam*, ove velike, velike zgrade, hramovi, postat će teret. Stoga, ako želimo stvoriti teret za budućnost, možemo odustati od slušanja i pjevanja i jako lijepo spavati. To će biti teret. Ne *śrī-vigraha*, već *galagraha*. *Śrī-vigraha* znači obožavano božanstvo. Dakle, odustanemo li od *śravaṇam kīrtanam viṣṇoḥ*, mislit ćete: 'Naš guru Maharaja stavio nam je teret na vrat - *galagraha*.' To je opasno. Zato moramo biti vrlo oprezni u *śravaṇam kīrtanam*. Inače će sav ovaj posao biti uzaludan. Ova će zgrada biti samo gnijezdo golubova i golubica. To je opasno. To će se dogoditi. Nikoga ne zanima. Takve, takve stvari ...

Ali, tko može razumjeti Kṛṣṇu? Postoji toliko mnogo zapreka. Postoji zavjesa *māye*; s jedne strane, svatko je nevaljalac i budala; a s druge strane, Kṛṣṇa se nalazi izvan percepcije vaših osjetila. To je vaš položaj. Koliko pozorni moramo biti? Tada možemo razumjeti. Baš poput Gosvāmija. Može li se Kṛṣṇu lako razumjeti?! Ali postoji proces. Stoga, ne usvojimo li taj proces, kako možemo razumjeti Kṛṣṇu?

☪ Iz predavanja Śrīla Prabhupāde u Mayapuru, 29. rujna 1974. godine

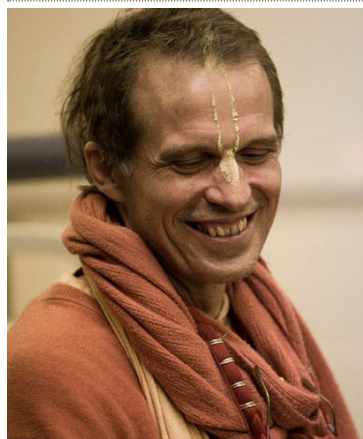
ZAŠTO JEDNOSTAVNO NE BISMO PJEVALI I PLESALI?

Śrī Caitanya Mahāprabhu je rekao: „*Od devet procesa predanog služenja, najvažnije je neprestano pjevati Gospodinovo sveto ime. Onaj tko to čini, izbjegavajući deset uvreda, vrlo lako stječe najvrjedniju ljubav prema Bogu.*“ (*Śrī Caitanya-caritāmṛta*, Antya 4.71)

Možemo se upitati: „*Zašto onda u našem pokretu slušamo brojna predavanja o Bhāgavatamu. Zašto jednostavno ne pjevamo i ne plešemo umjesto toga što slušamo toliko puno objašnjenja?*“ Odgovor je sljedeći: ostalih osam procesa predanog služenja podržavaju pjevanje Svetog Imena. Naprimjer, kada čujete ili čitate o Kṛṣṇi, znat ćete tko je Kṛṣṇa. S tim ćete razumijevanjem pjevati osobi, povezat ćete se s Kṛṣṇom; pjevat ćete sa *sambandha-jñānom*. Međutim, ako ne čitate *Bhāgavatam*, ako ne znate tko je Kṛṣṇa, On vam neće ništa značiti i nećete se povezati s Njim. Drugim riječima, vaše će pjevanje biti 'sjena' pjevanja, bez suštine. Razmišljat ćete samo o materijalnim stvarima i to neće biti predana služba. Zato morate slušati i učiti o Kṛṣṇi, tako da vaše pjevanje ne bude most koji ne vodi nikamo, već most ka Kṛṣṇi.

Za mene pjevati znači dodirivati Kṛṣṇu. Evo primjera koji pokazuje što pritom mislim: u zračnim je lukama pušenje zabranjeno izvan prostorija koje su za to predodređene. Tko god izađe iz takve prostorije u kojoj su mnogi pušili – u kojoj je bio okružen dimom – ako prođe pored vas, odmah ćete znati odakle je došao. Slično tome, želite biti na takav način uronjeni u pjevanje Svetih Imena da dodirnete Kṛṣṇu, da dodirnete duhovni svijet i, kada završite pjevanje, da mirišete na svjesnost Kṛṣṇe i širite je oko sebe. Stoga je jako važno da svaki dan uđete u tu 'sobu' intenzivnog, zadubljenog pjevanja Svetih Imena. Tada ćete moći nešto te duhovne atmosfere unijeti u svoj svakodnevni život. Zato nas treba zanimati osam procesa predanog služenja – oni nas podržavaju. Ta nam je podrška potrebna kako bismo mogli pjevati s ukusom i usredotočeno.

☪ Iz predavanja Śacinandane Swamija na skupu Pandava Sena u SAD-u, 17. kolovoza 2017. g.

☪ ŚACĪNANDANA SWAMI

seminari & događanja::

28. pros. – 1. siječ.

Saṅga-melā, Goloka-dhāma, Njemačka

1. – 4. veljače

Vyāsa-pūjā, Goloka-dhāma, Njemačka

Više na: www.sacinandaswami.com